KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 30. april 1996

om Tysklands finansielle støtte til kulindustrien i 1995 og 1996

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(96/560/EKSF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab,

under henvisning til Kommissionens beslutning nr. 3632/93/EKSF af 28. december 1993 om fællesskabsordningen for statsstøtte til kulindustrien [1], særlig artikel 2, stk. 1, og artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Ved skrivelse af 5. oktober 1995 har Tyskland i henhold til artikel 9, stk. 1, i beslutning nr. 3632/93/EKSF underrettet Kommissionen om den finansielle støtte, landet agter at yde kulindustrien i 1995 og 1996. Ved skrivelser af 6. og 18. december 1995 samt 23. februar 1996 har Tyskland givet yderligere oplysninger, som forlangt af Kommissionen.

I medfør af beslutning nr. 3632/93/EKSF skal Kommissionen udtale sig om følgende finansielle foranstaltninger:

— en støtte på henholdsvis 2 708,5 mio. DM i 1995 og 2 539,2 mio. DM i 1996 til levering af kul og koks til Fællesskabets jern- og stålindustri samt en finansiel foranstaltning i form af et statslån til virksomheden Saarbergwerke AG på 118,4 mio. DM i 1995 og 118,4 mio. DM i 1996

— en støtte på 7 500 mio. DM til betalinger i 1996 til den tyske kulindustri som led i femte »Verstromungsgesetz« (lov om elektrisk strømproduktion på basis af kul) af 12. december 1995 [2]

— en støtte på 97 mio. DM for 1996 som led i en ordning til bevarelse af arbejdsstyrken i underjordiske miner (»Bergmannsprämie«)

— en støtte på 200 mio. DM i 1996 til dækning af ekstraordinære omkostninger for virksomhederne Ruhrkohle AG, Saarbergwerke AG, Gewerkschaft Auguste Victoria, Sophia Jacoba GmbH og Preussag.

De finansielle foranstaltninger som, Tyskland påtænker at træffe til fordel for kulindustrien, opfylder bestemmelserne i artikel 1, stk. 1, i beslutning nr. 3632/93/EKSF. Derfor skal Kommissionen i henhold til artikel 9, stk. 4, vurdere hvorvidt foranstaltningerne er i overensstemmelse med de generelle mål og kriterier i artikel 2 og de specifikke kriterier i artikel 3 og 4 i nævnte beslutning. I henhold til beslutningens artikel 9, stk. 6, vurderer Kommissionen om foranstaltningerne er i overensstemmelse med moderniserings-, rationaliserings- og strukturomlægningsplanen, som Kommissionen har afgivet positiv udtalelse om med beslutning 94/1070/EKSF [3].

II

Tysklands finansielle foranstaltninger til fordel for kulindustrien i henhold til artikel 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF begrænses fra 1996 til kun at omfatte kokskulordningen, støtten til kul til varmekraftværker og Bergmannsprämie.

Som meddelt i skrivelsen af 5. oktober 1995 ydes støtten til kokskul som led i en treårig ordning for tidsrummet 1995-1997 med et loft på 8 065 mio. DM, hvoraf henholdsvis 5 010 mio. DM og 2 700 mio. DM stilles til rådighed af forbundsregeringen og delstaten Nordrhein-Westfalen. Forbundsregeringens bidrag nedsættes fra 1 760 mio. DM for regnskabsåret 1995 til 1 650 mio. DM

[1] EFT nr. L 329 af 30. 12. 1993, s. 12.

[2] BGBl. af 16. december 1995, s. 1638.

[3] EFT nr. L 385 af 31. 12. 1994, s. 18.

for regnskabsåret 1996 og 1 600 mio. DM for regnskabsåret 1997. Bidraget fra Nordrhein-Westfalen nedsættes fra 948,5 mio. DM i 1995 til 889,2 mio. DM i 1996 og 862,3 mio. DM i 1997. Saarlands bidrag erstattes af et statslån til virksomheden Saarbergwerke AG på 355 mio. DM, hvoraf 118,4 mio. DM anvendes til dækning af underskud i 1995 og 118,4 mio. DM til dækning af underskud i 1996. Udbetaling af de pågældende beløb begyndes i finansåret 1996 og afregnes endeligt i 1998.

Kokskulordningen skal dække forskellen mellem produktionsomkostningerne og en salgspris, som parterne frit har aftalt under hensyn til betingelserne på verdensmarkedet for kul af samme kvalitet. Denne støtte er et led i leveringsaftalerne mellem de virksomheder, der kan få driftsstøtte i henhold til artikel 3 samt støtte til aktivitetsindskrænkninger i henhold til artikel 4 i beslutning nr. 3632/93/EKSF, og Fællesskabets jern- og stålindustri.

Tildelingen på grundlag af det nye kokskulstøttesystem skal betragtes som et maksimumsbeløb. Ved udløbet af den treårige periode fastslås så via en slutopgørelse den nøjagtige forskel mellem den aftalte pris og produktionsomkostningerne pr. ton for samtlige gennemførte leverancer. I modsætning til det tidligere system fastsættes der ikke længere årlige leverancemængder på forhånd. Det er kun de faktisk leverede mængder, der kan ydes støtte til. Om nødvendigt forlanges for meget udbetalt støtte tilbagebetalt efter slutopgørelsen. De planlagte tildelinger for 1995 og 1996 er på henholdsvis 2 708,5 mio. DM og 2 539,2 mio. DM. Dertil kommer en finansiel foranstaltning på 118,4 mio. DM for hvert af de to år i form af et statslån til virksomheden Saarbergwerke AG.

Medtagelsen af denne foranstaltning i den moderniserings-, strukturomlægnings- og rationaliseringsplan, forbundsregeringen har forelagt, nedskæringen af kulmængderne og fastsættelsen af et loft for støtten i tidsrummet 1992, 1993 og 1994 opfylder målsætningen i beslutningens artikel 2, stk. 1, første led, om på baggrund af kulpriserne på verdensmarkedet at gøre yderligere fremskridt hen imod økonomisk levedygtighed og herigennem sikre en gradvis nedsættelse af støtten. De retningslinjer, hvorefter støtten ydes, bidrager i overensstemmelse med beslutningens artikel 3 til at forbedre de pågældende virksomheders økonomiske levedygtighed via en reduktion af produktionsomkostningerne. Det skal dog understreges, at den omkostningsreduktion, der er opnået fra 1992 til 1995, og som ifølge de tyske myndigheder er på 3,6 %, er helt utilstrækkelig, hvilket bekræfter nødvendigheden af en kraftig indsats med hensyn til nedskæring af produktionskapaciteten.

Tyskland drager omsorg for, at støtten ikke fører til forskelsbehandling af producenter, købere eller forbrugere som omhandlet i EKSF-traktatens artikel 4, litra b).

Ved sin vurdering af støtten har Kommissionen i henhold til artikel 2, stk. 1, andet led, i beslutning nr. 3632/93/EKSF taget hensyn til nødvendigheden af i videst muligt omfang at afbøde de sociale og regionale følger af strukturomlægningen.

I betragtning af ovenstående redegørelse og på grundlag af de oplysninger, Tyskland har indgivet, er den planlagte støtte for 1995 og 1996 forenelig med målene i den nævnte beslutning og med det fælles markeds funktion.

III

Den finansielle støtte på 7 500 mio. DM, som Tyskland agter at yde kulindustrien, og som skal dække forskellen mellem produktionsomkostningerne og den salgspris, som parterne frit har aftalt, indgår i femte »Kohleverstromungsgesetz« af 12. december 1995. I denne forbindelse mindes der om, at den bestående ordning, som var baseret på tredje »Verstromungsgesetz«, i henhold til artikel 9, stk. 7, i beslutning nr. 3632/93/EKSF måtte ændres grundlæggende for at kunne opfylde bestemmelserne i nævnte beslutning, samt at den tyske forfatningsdomstol i sin afgørelse af 11. oktober 1994 erklærede, at den såkaldte »Kohlepfennig«-afgift til den tyske kulindustri som led i tredje »Verstromungsgesetz« var i strid med den tyske grundlov og derfor skulle ophæves pr. 1. januar 1996.

I modsætning til den gamle afgiftsordning er denne støtte nu overført til statsbudgettet og opfylder således bestemmelserne i artikel 2, stk. 2, i beslutning nr. 3632/93/EKSF.

Denne foranstaltning er en driftsstøtte i henhold til beslutningens artikel 3, som skal dække forskellen mellem produktionsomkostningerne og en salgspris, som parterne frit har aftalt under hensyn til betingelserne på verdensmarkedet. Kommissionen skal derfor i medfør af beslutningens artikel 9 træffe beslutning om foranstaltningen og især efterprøve, om den både overholder de specifikke kriterier i artikel 3 og er i overensstemmelse med moderniserings-, rationaliserings- og strukturomlægningsplanen.

I sin vurdering af planen fremhævede Kommissionen allerede, at en mærkbar forbedring af den tyske kulindustris konkurrenceevne var lidet sandsynlig, og at en nævneværdig nedsættelse af støtten kun vil kunne opnås via en gradvis og kontinuerlig aktivitetsindskrænkning hos de pågældende virksomheder.

I denne forbindelse mindes der om, at den omkostningsreduktion, der er opnået fra 1992 til 1995, og som ifølge de tyske myndigheder er på 3,6 %, er helt utilstrækkelig, hvilket bekræfter nødvendigheden af en kraftig indsats med hensyn til nedskæring af produktionskapaciteten. Derfor forbeholder Kommissionen sig retten til ud over den periode, som er omfattet af denne beslutning, at forlange en supplering af moderniserings-, rationaliserings og strukturomlægningsplanen med henblik på at konstatere, om den indsats, der gøres fra tysk side, er tilstrækkelig.

Kommissionen mener dog, at Tysklands beslutning om fra 1996 at indføre en øvre grænse for støtten til kul til elproduktion og derefter at nedsætte støtten fra 7 500 mio. DM i 1996 til 7 000 mio. DM i 1997 og 7 000 mio. DM i 1998 er et skridt i den rigtige retning mod at opfylde målsætningen i beslutningens artikel 2, stk. 1, første led.

Ved sin vurdering af støtten har Kommissionen også i henhold til artikel 2, stk. 1, andet led, taget hensyn til nødvendigheden af i videst muligt omfang at afbøde de sociale og regionale følger af strukturomlægningen.

I betragtning af ovenstående redegørelse og på grundlag af de oplysninger, Tyskland har indgivet, er den planlagte støtte for 1996 forenelig med målene i beslutning nr. 3632/93/EKSF og med det fælles markeds funktion.

IV

En støtte på 97 mio. DM er bestemt til finansiering af »Bergmannsprämie«, som skal gøre det muligt for kulvirksomhederne at bevare deres arbejdsstyrke i de underjordiske miner. Denne støtte andrager 10 DM pr. skifte i de underjordiske miner. Den dækker dermed indirekte en del af forskellen mellem produktionsomkostningerne og de forventede indtægter. Ifølge de oplysninger, Tyskland har givet, drejer det sig om en præmie til minearbejderne, og støtten bidrager desuden til at sænke produktionsomkostningerne. Der er derfor tale om en støtte, som skal vurderes ud fra beslutningens artikel 3.

Støtten bidrager til så vidt muligt at øge produktiviteten og letter derigennem strukturomlægningen og rationaliseringen af kulindustrien. Den bidrager således også til at opfylde målsætningen i artikel 2, stk. 1, første led, om på baggrund af kulpriserne på verdensmarkedet at gøre yderligere fremskridt hen imod økonomisk levedygtighed og dermed sikre, at støtten nedsættes gradvis.

Ved sin vurdering af støtten har Kommissionen også i henhold til artikel 2, stk. 1, andet led, taget hensyn til nødvendigheden af i videst muligt omfang at afbøde de sociale og regionale følger af strukturomlægningen.

For så vidt angår produktionsomkostninger, må det endnu engang fremhæves, at til trods for den lille tilbagegang i faste priser inden for de sidste par år vil det fra 1997 være nødvendigt med en ekstra indsats for at indlede den retningsgivende reduktion af produktionsomkostningerne i 1992-priser som omhandlet i artikel 3, stk. 2, andet afsnit.

Støtten bidrager i overensstemmelse med beslutningens artikel 3 til at forbedre de pågældende virksomheders økonomiske levedygtighed, idet produktionsomkostningerne sænkes ved hjælp af øget produktivitet.

I betragtning af ovenstående redegørelse og på grundlag af de oplysninger, Tyskland har indgivet, er den planlagte støtte for 1996 forenelig med målene i beslutning nr. 3632/93/EKSF og med det fælles markeds funktion.

V

Støtten på 200 mio. DM til dækning af ekstraordinære omkostninger for virksomhederne Ruhrkohle AG, Saarbergwerke AG, Gewerkschaft Auguste Victoria, Sophia Jacoba GmbH og Preussag skal dække ekstraudgifter, som opstår i forbindelse med vandbortledning fra miner, der er

lukket som led i strukturomlægningen, og som befinder sig i nærheden af aktive mineanlæg. Da der ikke eller kun i begrænset omfang foretages vandudpumpning i lukkede miner, flyder en del af vandet, som ikke på nogen måde hidrører fra den eksisterende produktion, ind i den aktive mine og forårsager derved ekstraomkostninger.

Denne støtte er udtrykkelig nævnt i punkt II, litra b), i bilaget til beslutning nr. 3632/93/EKSF som en foranstaltning til dækning af udgifter til vandforsyning og spildevandsbortledning som følge af strukturomlægninger; for at kunne opfylde kravene i beslutningens artikel 5 må støtten ikke overstige omkostningerne.

Kommissionen har gennemgået de oplysninger, som Tyskland har indgivet, samt kontrakterne mellem det offentlige og virksomhederne og konstateret, at denne betingelse er opfyldt.

Denne aflastning reducerer de pågældende virksomheders finansielle uligevægt og gør det muligt for dem at videreføre deres aktiviteter. Støtten er dermed forenelig med de i beslutningens artikel 2, stk. 1, nævnte mål.

VI

Tyskland sikrer sig, at den støtte, der ydes i medfør af denne beslutning, for hver virksomhed eller produktionsenhed ikke overstiger forskellen mellem produktionsomkostningerne og de forventede indtægter.

I henhold til artikel 3, stk. 1, andet led, og artikel 9, stk. 2 og 3, i beslutning nr. 3632/93/EKSF kontrollerer Kommissionen, at den støtte, der er godkendt til den løbende produktion, opfylder kriterierne i beslutningens artikel 3 og 4. Kommissionen skal derfor underrettes om udbetalingernes størrelse og fordeling —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Der tillades Tyskland at træffe følgende foranstaltninger til fordel for kulindustrien:

— en støtte på henholdsvis 2 708,5 mio. DM i 1995 og 2 539,2 mio. DM i 1996 til levering af kul og koks til Fællesskabets jern- og stålindustri samt en finansiel foranstaltning i form af et statslån til virksomheden Saarbergwerke AG på 118,4 mio. DM i 1995 og 118,4 mio. DM i 1996

— en støtte på 7 500 mio. DM til betalinger i 1996 til den tyske kulindustri som led i femte »Verstromungsgesetz« (lov om elektrisk strømproduktion på basis af kul) af 12. december 1995

— en støtte på 97 mio. DM for 1996 som led i en ordning til bevarelse af arbejdsstyrken i underjordiske miner (»Bergmannsprämie«)

— en støtte på 200 mio. DM i 1996 til dækning af ekstraordinære omkostninger for virksomhederne Ruhrkohle AG, Saarbergwerke AG, Gewerkschaft Auguste Victoria, Sophia Jacoba GmbH og Preussag.

Artikel 2

Tyskland sikrer, at støtte ydet i henhold til denne beslutning til dækning af udgifter, der ikke afholdes eller er for højt ansat, tilbagebetales.

Artikel 3

Tyskland meddeler senest den 30. september 1996, hvilke beløb der faktisk er blevet udbetalt i løbet af regnskabsåret 1995, samt senest den 30. september 1997, hvilke beløb der faktisk er blevet udbetalt i løbet af regnskabsåret 1996.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. april 1996.

På Kommissionens vegne

Christos PAPOUTSIS

Medlem af Kommissionen